

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

482. Cui Ecclesiæ parochiali pendendæ sint decimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Felin. in c. nemo. de consecrat. d. 1. n. 3. interveniente saltem diuturnitate temporis, puta 10. annorum. Barbof. loc. cit. citans Boerium decis. 34. num. 2. Secus est, dum talis capella, ut fieri saepe solet, erigitur cum quadam transactione inter eam & Ecclesiam antiquam, non constituendo in ea Vicarium, sed mercenarium deputandum per parochum ecclesiae antiquae; pertinent enim tunc decimae ad ecclesiam matricem ejusque Rectorem, qui dein ex iis justum stipendium capellano vel cooperatori suo praebere cogitur. Laym. loc. cit. n. 4. Barbof. cit. n. 16.

2. Nihilominus decimas pertinentes ad Ecclesiam matricem non transire ipso jure in Ecclesiam parochialem noviter erectam, sed remanere apud matricem, nisi facta praedicta dismembratione per Episcopum, is illas novo parocho ad praescriptum Concilii Tridentini sess. 21. c. 4. assignavit, censuisse sacram Cong. Concil. sub die 11. Martii 1617. testatur Barbof. loc. cit. n. 19. Lott. loc. cit. n. 109. Quod si vero Ecclesia matrix (quae de cetero de jure communi fundata est quo ad decimas praedictas suae parochiae, ut Gl. in c. cum contingat. Rebuff. q. 6. num. 12. Suar. de relig. to. 1. l. 1. c. 28. apud Barbof. num. 17. quin & cui pro titulo justo contra filialem alias servire potest, quod potuerit sibi decimas reservasse ab initio in signum matricitatis. Lott. loc. cit. num. 107. juxta decis. Rotae in Mediolan. decimarum de Varisio 12. Jun. 1618. coram Provano. nullaque sit juris resistentia, ut nova seu filiali Ecclesiae aliunde sufficienter provisae; matrix jura parochialia pro sua dignitatis conservatione retineat, adeoque etiam haec plerumque sit quaestio facti potius quam juris, non habens certam regulam. C. de Luc. in sum. de decim. num. 16.) consenserit assignari limitem & fundationem novae parochiae, censetur remisisse jus decimandi, uti & alia jura parochialia, quo ad illam portionem limitum assignatorum novae Ecclesiae. Barbof. num. 18. citans Rebuff. num. 20. Monet. c. 7. num. 30. Rotam decis. 313. num. 6. p. 2. recentiss. etiam in nova erectione id minime cautum. Gratian. discep. for. to. 2. c. 458. num. 14. apud Barbof. num. 19. ita ut in hoc casu Ecclesia noviter erecta intentionem fundatam super decimis habeat contra matricem. Barb. n. 9. citans Abb. in c. cum contingat. n. 8. & in c. ad audientiam. de Eccl. adif. n. 14. Paris. conf. 73. n. 3. Menoch. conf. 39. n. 20. &c. pluresque Rotae decis. in quarum una, nempe Mediolan. decimar. s. Julian. 16. Jan. 1615. coram Pamphil. vult hoc procedere, ubi dismembratio facta est simpliciter, non autem, quando facta est cum clausula: sine praesudicio alterius.

Quaestio 482. Cui Ecclesiae parochiali pendenda sint decimae?

Respondeo: ibi solvenda decimae personales jure communi, ubi quis habet domicilium, & Sacramenta percipere debet, vide de hoc dicta supra. q. 471. per totam.

Quaestio 483. A quibus pendenda decimae, seu quae persona ad decimas solvendas obligentur debito personali?

1. **R**espondeo primo: pro explicatione terminorum, supponendo cum Laym. cit. l. 4. tit. 6. P. Leuren, Forti Benef. Tom. 1.

c. 3. ad initium. Suar. to. 1. de relig. tr. 2. l. 1. c. 17. num. 8. apud Pirh. nu. 33. duobus modis posse aliquem ad hoc obligari. Primo per se & directe, seu ratione personae, ita ut obligatio haec immediate oriatur ex conditione ipsiusmet personae, nimirum ex illius subjectione, qua ea in spiritualibus; seu quo ad percipienda divina subiecta est alicui, & ex inde in res & fructus rerum talis personae deriveatur. Unde haec dicitur obligatio personalis seu debitum personale. Secundo per accidens & indirecte, seu ratione rei tantum, quia nimirum persona per se seu ratione sui alioquin non obligata ad decimas possidet rem frugiferam, aut ejus fructus percipit, quibus incumbit onus decimarum; unde & haec dicitur obligatio realis, seu debitum reale. hoc supposito

2. Respondeo secundo in genere: omnes & sola ista persona obligantur ad praestationem decimarum per se, & debito proprie personali, quae ad recipienda spiritualia & divina subjiuntur Ecclesiae alicui, aut proprio sacerdoti, cujus spirituali ministerio & cura egent, cum decimae dictae cura & ministerii sint stipendium. Barbof. de off. paroch. c. 28. §. 3. num. 1. Laym. & Pirh. l. cit. ex D. Thom. loc. cit. juxta c. ex transmissa. de decim. hinc

3. Respondeo tertio: in specie non teneri hoc debito, Primo Judaeos, aliosque infideles (aut etiam, ut addit Castrop. de decim. p. 10. nu. 1. catechumenos) non baptizatos; cum quo ad personas suas Ecclesiae legibus (qualis est illa de decimis solvendis) non subjiuntur; adeoque sacerdotes vel ministros Ecclesiae nullos habeant, a quibus divina percipiant, aut sacrificium pro illis offeratur, quod est fundamentum seu causa dictae obligationis solvendi decimas. Gl. in c. de terris h. i. v. persolvendus. Pirh. ad tit. de decim. n. 37. citans Azor. p. 1. l. 7. c. 24. q. 3. Suar. loc. cit. n. 16. nu. 3. Laym. loc. cit. citans Sotum contra Abb. in c. de terris. n. 6. cum communi. Licet autem Ecclesia possit istiusmodi infideles cogere, ut ministros necessarios ad docendam fidem & conferendum baptismum audent, cum sicut ex jure naturae & divino tenentur audire veritatem & fidem veram recipere, ita eodem jure teneantur sustentare ministros ad hoc necessarios; nunquam tamen hac potestate sua utitur Ecclesia, sed gratis remittit, a solis baptizatis exigens dictorum ministrorum sustentationem. Castrop. loc. cit. ex Suar. c. 16. num. 12. Sed neque ex eo, quod Ecclesia non desit cura de iis in conferendo baptismo aliisque Sacramentis, adeoque pertinacia illorum non sit imputanda Ecclesiae; ut ea sic per eam defraudetur suis decimis. Nam est, ut dictum, teneantur recipere fidem infideles; donec tamen illam profiteantur, non tenentur nostris legibus, neque nostris Praelatis obedire; quando praecipuum in illos directe dirigitur Barbof. loc. cit. num. 5. ex Soto l. 4. de just. q. 4. a. 2. Possent tamen etiam Judaeos per accidens & indirecte cogi, pro ut in quibusdam locis fit, ut in defectum personalium decimarum & oblationum, quos alioquin ministris Ecclesiae penderent fideles inhabitantes aedes, quas modo incolunt Judaei, ad faciendam compensationem aliquam damni hujus illati, seu cessantis interesse; improbable non esse ait Pirh. num. 38. argumento c. de terris & c. quanto. de usuris, citans Abbat. in c. de terris n. 6. & Gl. in c. tua, de decim. v. praetextu.